

EL MOMENT D'INSPIRACIÓ D'UN POETA MAG

Un relat de: [Rita O'Neal](#)

Entre les quatre parets i les bigues de fusta d'unes golfes velles la inspiració del poeta pobre es desvetlla, malalt i miop, sense esma ni material de qualitat per encendre un bon foc a l'estufa de llenya, que escup els quatre diaris vells que van cremar la nit anterior.

Una bóta abandonada per aquí, una jaqueta penjada per allà i tot fent d'estora, comprats en un drapaire, uns quants llibres: clàssics, antics o vells?

I, amb la ploma a la boca i el tinter caient per terra, es posa melancòlic, denuncia, es mofa, satiritza, s'alegra, s'emociona, s'enamora. Tot junt.

El poeta és l'únic que pot fer que un barret escali una xemeneia, que uns ganivets tallin el fred rere les finestres, que una tovallola faci acrobàcies sobre una corda i que un paraigües voli per l'habitació tot ensenyant les barnilles!